

Edebiyat Defteri

Nrdeniz -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
3 Ekim 2020 Cumartesi

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

BOŞLUK

Hüznün gözyaşları yağıyor yine
Seli alıyor gönlümü, boşluğa yuvarlıyor
Kim bilir soluduğum bu son gecede
Yalnızlığım boğacak beni sessizce

Hüznün gözyaşları ısıtıyor yine
Donan yüreğime renk katmak için
Belkide sonsuzluğa sürüklüyor beni
Düşlerimi kapattım, herşey bitti gözümde

Karanlığa ağlıyorum farketmeden kendimi
Yok olmuşum meğerssem keşfederken sevinci
Yaşamımı adadığım hüzne karşı
Kaybettim içime gülen tüm gerçekleri ...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/760878/bosluk.html>

•••

Bir gözlerine bakarken nefes alamadığımı hatırlıyorum
Birde hayallerine kapılıp gittiğimde
Öylesine boşluğuna dalmışımki
Gözlerimi açmak kadar imkansızlığına aşığım

Hem var sanıyordum yokluğunun izini
Hem de yok olurken bıraktığın düşleri
Olmamana öylesine alışmışımki
Var olmak kadar imkansızlığına aşığım

Benden bu ruhu alıp götürürken
Almadığın iznin özrünü bekliyorum
Aşkında ölmek kadar anlamı varken
Vakit çok geçmeden gel diyorum, gel

Ne olursa olsun at toprağı üzerinden
Kaybetmeden beni, koşarak gel
Olmadı yılları silerim gönlümden
Sen bana geçmişi unutturarak gell ...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/761187/.html>

YANLIZLIK KABEM

Yanlzlđın bugünden sonra
Kendimize yapabileceđimiz
En güzel ibadet olduğunu anladım
Gözyaşlarının dua
Yatađında mescit

O an hedeflenen tek bir yer vardır
Kabe olur duvar
Etrafında ne anılar saklanır
Ne acı yuvasıdır o!
Kederlerin hepsini evden toplamış sanki
Buna rağmen yıkılmamış!
Tüm dertlerin ortak köşesi
Haneden bilir herşeyi
Sonra öyle bir of çekerki
Herşey bir anda yok olmuş gibi

Sabit, soluksuz, benim dert kabem
Yanlzlđımın tesellisi, efkarlı kabem
Bir özür borcum varki sana
Kabul edersen bu yürek sđğmaz cihana!

" Kendimize verebileceđimiz en güzel ödöl : YANLIZLIKTIR! "

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/761541/yanlizlik-kabem.html>

DEDEKTİF

"Günaydın dedektif

-Günaydın .."

Bugün bir günaydın daha suladım sana
Çiçeklerinin açması üzerine bir GÜNAYDIN
Solan ümitlerimi açmak üzere ..
Fakat her gün gibiydi bugünde
Bir saçma , birde sensiz
Mantıklı gelen tek şey Dedektifimdi
Ölmene rağmen hala dedektif kalandı..
Aylar geçti üzerinden
Haftalar
Günler
Saatler,dakikalar,saniyeler derken
Resmen bir ömür geçti
Kısa zamana gömülen uzun bir ömür
Ve yine sen yoksun
En nefret ettiğim saniyeler içinde yoksun
Ümit ettiğim dakikalarda
Hiçbir şeyde yoksun
Nefesin bile yok
Cansız bedenle yaşamana rağmen
Yalnızca adın ve hayalimdeki görüntün var
Karanlıklarda yansıyan
Hüzne boğan görüntün ...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/762870/dedektif.html>

ANI

Bir çocuk sevmiştim
Gözleri kahverengi
Yüreğinden kalemime
Değmişti içtenliği

Baharda tanııştım onu
Yapraklar dökülürken yere
En derinimden vurdu
Savurdu aklımı sessizce

Batan yüreğimin nazı
Geçmedi hiç kimseye
Büyüleyen kalbinin sırrı
Sardı beni öylece

Bir ağlamaklı oldum
Bir deli dolu
Sevenlerimi gülerek avuttum
Ucu bana dokundu

Oldum tam bir platonik
Yılları ayırdım uğruna
Açılacak gönlüm bitik
Uçup gittin sonunda

Bir pazartesi sabahı
Rahatsızlandım öylece
Dönerken evime
Cenaze vardı cami önünde

Tam uyudum derken
Kapı çaldı aniden
Senden bi haber
Aldı beni benden

Yok inanmadım aslında
Donup kaldım oracıkta
Ertesi gün bir baktım
Yoksun ortalıkta

Sende sevmişsin meğer
Canını vermişsin uğruna
Bir fark vardı aramızda
Seninki karşılıklıydı aslında

Sonra ben öldüm
Dünyaya gömüldüm
Aklımdaki senle
Bir ömür süründüm ...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/763104/ani.html>

HUZUR YOLU

Kanadım varş gibi geziyorum cihanda
Gözler yetiyormuş meğer kelebek olmaya
Bugün yeteri kadar efkar sıpdırdım satırlara
Daha kaldıramaz bu defter;gidiyorum yarınlara

Bir aşk rüzgarıdır yerleşmiş yüreğime
Estikçe uçuyor; yanıyor bile bile
Kendimi ateşe atmışım ben meğer
Sevmek uğrunda ölmekse, ölmeye değer

Kavrulmak bir yana, boğuluyorum sanki
Sende beni sevsen ölürmüydün ki
Karşılıklı aşktan bugüne kadar
Kim yok olmuş söyle onlar platonikmiydi?

Senin kaderin başkasına , benimki sana yazılmış
Böyle alın yazısı birimizi öldürür
Madem aranızda mutluluk kıyılmış
O zaman beni ; bu hüznü götürür

Sana elveda diyorum asıl sonsuzluğunla
Benimse bu dünyadaki ölü ruhuma
Yanlızlığa mahkum edilmişse bu beden
Artık toprak altında, çürüme yolunda ..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/764014/huzur-yolu.html>

BİR BAKIŞ BİR HÜZÜN

Her gün yeni bir hüzünle diriliyorum
Toprağa damla damla düşerken
Bir ah çekiyorum
Yeşeremiyorum doğaya
Yetmiyor güneş ışığı
Aynı gölgenin altında ağlıyorum yeniden
Yetmiyor tohumlar tekrar doğmama
Yüreğim yetmiyor
Gözyaşlarımla diriliyorum
Beni anlayan bir o
Birde duvar var her yerde
Yokluğunun çaresini
Ruhsuzlukta arıyorum
Ve yeniden diriliyorum hüzünle
Her bakışı bir hüzne hesapladım
Matematiğim yetmedi onu çözmeye
Kim bilir?
Belkide yokum bile
Yokluğum kadar aslında;
Varlığında yok hiçbir yerde ..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/764338/bir-bakis-bir-huzun.html>

VAKİT

Hep aşkla başladım şiirlerime
Tehlikeyi defterime taşıdım
Bu zehri bulaştırmak istemezdim ama;
Duygularımı bir şekilde aktarmam lazım

Önce topraktan bahsettim
Sonra gece rengi gözlerinden
İki kere kırıldı hayallerim
Mezarda sıkıldı beni beklemekten

Gerçi bilir öldüğümü
Göz göre göre söndüğümü
"Üşüyorum artık" diyor
Gel ısıt ölü örtümü

Ama yapamam diyorum
Kadere ihanet edemem
Ruhumun cesediyle ben;
Bedenimi toprağa sürükleyemem

Geleceğimi kaybeden bir "2" var
Sonsuzluğa yalnız götüren
İntihar ettim hatta
Cansız yaşıyorum bu yüzden

Sanırım vakit gelmiş
Eziliyor saatler
Gün geceyle birleşmiş
Artık kör bu gözler
Peşindekilerden bıkkın
Ayağıyla itenler için;
Ağlıyor bu yürekler!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/770440/vakit.html>

BABAMIN DAMADI OL SEVDİĞİM

Seni sayamıyorum kendime
Kaç kere girdin gönlüme
Hakkım helal değil sana
Son bir daha kaybolayım diye gözlerinde

Seni sahiplenemiyorum kendime
Başkasının ellerindeyken ellerin
Değmiyor yüreğin diline
Yanıdaki başka, aklındaki başka senin

Beyninde kalan benim
Geçiciler hep teninde
Bir şu imana gelde
Çekinme , sonsuzluğa yürü benimle

Ben tek istiyorum
Sonsuzum olsun diyorum
Emanet bedenimin
İkinci sahibi ol diyorum!

Gel senle buluşalım
Aynı fikirlerde koşalım
Asıl dirilişte
Yangından kaçalım.

Kurtulmak istiyorsun sende
Aç avucunu Hakk'a et tövbe!
Hazır ikimizde seviyorken
Bekletme beni böyle

Babamın damadı ol
Dininde imanında şöyle
Her genç kızın hayalini
Ben yaşayayım seninle ..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/773375/babamin-damadi-ol-sevdigim.html>

İstanbul. Adı kadar büyük, adı kadar acı İstanbul! Gözümün gördüğü, gönlümün eriştiği , dünyanın en güzel şehri İstanbul ... Bugün yalnız keşfettim seni. Çaresiz , mutsuz , korkak ama bunu görünüşüne hiç yansıtmayan bir ben olarak ..

İçimde ; hep bir sevdiğim ADAM kopukluğuyla dolaştım her yanını adım adım .. Ve saniye çıkmak bilmedi aklımdan o ADAMın melek yüzü .. Bir cennetin içerisinde cehennem hayatını yaşadığımı farkettim onsuz. Soluklanmanın en güzel yanının onunla olmak olduğunu anladım. O güzel manzara karşısında yalnız kalmanın , korkutucu bir gerçek olduğunuda asslında.. Bir yandan da vazgeçilmez olan tek şey güzellik değilmiş sanki. Bunu öğretti bana bugünkü izlenimlerim. Yani İstanbul ..

Diyorum ki ; Güzel olma bu kadar! Her güzelliğinin altında bir acı yatıyor senin. Bu kadar güzel olma! Gün gelir, yanında huzuru bulduğumuz kişi için terkederiz seni. Sende yalnız kalırsın! Seni mutlu edecek bir hüznü dahi bulamazsın ortalıkta! Zamanla çirkinleşirsin sende. Sıradanlaşırsın komşuların gibi. Bizde o gün intikamımızı almış oluruz senden sevdiğimizle!

Bu kadar güzel olma, yalvarırım İstanbul...

Sen; sevdiğim ADAMı aldın elimden.Yüreğimde yaşattın onu.Bedenimle yaşattın!Benide onsuz, ruhsuz bıraktın ..

NUR YALAP

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/776616/.html>

BENDEKİ ' ADAM'

Seviyorum ..
Gece rengi kül gibi
Maziye alışkın gönlümde
Seviyorum, çaresiz ..

Yokluğuna düğümlenmiş gözlerim ;
Gidişinden beri,
Ne yutkunuyor rahatça
Ne de atıyor hızlıdan

Ağlayan gözlerim değil ;
Gözyaşlarım sevdiğim
Her damlası
Bir ayrı kahroldu sensizlikte

Beni temsil eden onlar, inan!
Bu sadece müzikteki hali
Sen birde gel onu içime sor!
Gel bir de içimdeki sana bak!

Ruhum her gece
Yokluğuna sarılıyor be ADAM!
Öylesine yorgunki bedenim
Çaresiz; eceli beklerim.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/784391/bendeki-adam.html>

YOK OLMAK SENDE

Ölmek kadar anlamı varmış seni sevmenin
Yok olmak kadar kaybolmanın sende ;
Bir ömür mahkum gibi gözlerinde
Eriyorum; her geçen gün bitercesine ..

Sevgimi iletmiş olmalıyım sana ki
Gülümsemen eksik olmuyor yüzünden
İnşallah umduğum gibi değildir
Aşıksındır sende bana öylesine derinden ..

Uçmak kadar anlamı varmış seni görmenin
Miğdeme ağrılar girecek kadar sevmenin birde
Bir ömür esir gibi yüreğinde
Parmaklıklar sarmış her yanıma , kal dercesine ..

Bir şeyler anlatmak istiyorsun ki sende bana
Bakışlarımız denkleşiyor, utanıyorum böyle
Artık sende bir zahmet aklımdakini anla
Eğer olmayacaksa, ümit verme ; söyle !

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/789232/yok-olmak-sende.html>

SEVDA

Sevda ..
Bir kara bulut gibi içi görünmez sevda ..
Tepeden tırnağa sardı bedenimi
Yüreğimden sonra ;
Yeniden sevda ..

Karşılığı olupta ; ayıran mesafeler bizi
Aşk ayrı şehirlerde , yüreklerde yaşar gibi
Sadece bir çift göz uğruna dünya isteği
Son kez görüpte ölümle boğuşma hissi..
O imkan bile yok ne yazık ki!

Kilitler vurulmuş sanki zindan içerisinde
Bütün İstanbul benim olsa ne yazar?
Gönlümdeki özgürlük gidişiyse bitti
...yaşıyor bir bakıma sevdiğimin nefesi ..

İmkansız aşık olmak, AŞK ' ın kaderi
Yoksa anlam yüklenmez , aşk ne olur ki?
Kavuşamayınca uzaktan ciğerler sökülür
Vazgeçiremez iki dünya bir araya gelse ' İKİMİZİ'

İçimde bir fırtına gibi sarsılıyor bedenim
Ruhumun ölümüyle kesildi nefesim
Anlatmaya ramak kalmışken ondaki beni
Çıkaramadım kendimden, ben : Gururumun esiri!

Ölüm dediğin bedenle toprağa girmek değil
Nefes alırken ömrü tadamamak aslında
Ecel gelir, alır ya bizi en sonunda
Huzur yakalanır, hesap sorulur ırakta!

NUR YALAP

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/791098/sevda.html>

BEN BİR , BİR BEN

Ben küçük bir çocuk
İnim inim inleyen
Acısından;
Daha 7 yaşında
Tam adım atacakken hayata
Düşen yatağa ..

Ben küçük bir çocuk:
Yüreğinin derininde,
En derininde
Kin besleyen;
Geçmişine ait.

Ben bir genç kız
Aşktan çekinen
Geçmişinden ürkerken
Geleceğini göremeyen
Bir genç kız ben.

Ben bir genç kız
Hayatı 17 sinde keşfeden
Mutluluk kapısında belkide
Şimdilik acılarda sürüklenen

Ben bir kadın :
17 sinde büyüyen
Evlenmeden hayatı
İncesiyle bilen ;
Bir kadın ben!

Ben bir ihtiyar ;
17 sinde çöken
7 sinde zaten
Hayatı büsbütün bilen :
Bir ihtiyar ben!

Ben bir çocuk;
Doğuştan gülümseyen
İntikama rağmen
Sabırla bekleyen;
Bir çocuk ben.

Ben bir genç kız
Doğduğunda ölen
Yaşamın getirdiklerine
Boyun eğen;
Bir genç kız ben!

Ben bir kadın:
İçinde çocuk ruhuyla
Geçmişine bir sitem
Bir özlem
Bir hasret
Bir kadın ben.

Ve

Ben bir acı öykü
Hala dimdik durabilen
Ölüyken nefes alan
Bir acı öykü ben!

NUR YALAP

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/796335/ben-bir-bir-ben.html>

KİRALIK İNTİKAM

Çaresizlik adına bir kitap yazdım bugün
Bütün sayfalarında aşktan bahseden
Köşeye sıkıştırılmış ufat tefek sözcüklerden
Birde sırlar içeren ince cümlelerden

Umutsuzluk adına bir şiir okudum bugün
Her mısrasında yeni umutlar içeren
Harflerle savaşmayı zevk edinen
İnsanı hayata döndüren, o muhteşem kaleminden

Yaşamak adına bir şarkı dinledim bugün
Geleceğe adım adım uzaktan yürüten
Fısıldayarak kulağa, derinlerde hissettiren
Bir bakıma duyguları tercüme eden

Susmak adına bir gözyaşı aldım bugün
Konuşturarak hislerimi, sıcak sıcak işleyen
Gözlerinde aslında bir acısı varmış gibi
En mutlu anlarda tir tir titreten

Gülümsemek adına bir ayna aldım bugün
Karşısında kendimi , belkide güzel gören
Acıları hiçleyip gamze isteyen
O çukura bir saniyelikte razıyım dünden

Geleceğim adına bir intikam kiraladım bugün
Etkisini zamanla taksit taksit ödeyen
İşin içine kendimi katmayarak belkide
Allah'a sığınarak, ona havale eden

Ölümüm adına bir imza attım bugün
Saniye saniye beni toprağa sürükleyen
Ruhumun sonsuza belgesi varken
Bedenimin yokluğunu yeryüzüne bildiren ..

NUR YALAP

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/800083/kiralik-intikam.html>

DOKSANLARDA KALDI

Bundan 10 yıl öncesini hatırlıyorum. 2003- 2004 falan. O zamanlar çocuktum ve tamda çocukluğun yaşanılması gereken çağda çocuktum. Herkes doksanlardan bahseder ama ben 2009 a kadar yaşanılabilirdi çocukluk. Bende öyle yaşadım işte. Unutulur mu o yıllar! Sabahtan akşama kadar sokaklarda koşardık. Eve uğramazdık bile. Alırdık; peynir, ekme, domates. Sererdik sofrabezini o yemyeşil bahçelere. Birde nazo yok mu! Hep beraber piknik yapardık tozla, toprakla karışık. Kardeş payı vardı. Şimdilerde ise kalleş payı olan. İnce uzun çıtaldan çadırlar yapardık. Üzerine naylon poşetler , eski püskü örtüler örter, içerisinede gazete koyardık. Bütün sokak orada evcilik oynardık. Erkekler çıkardı dışarı sözde çalışırdı. Kızlarda çadırın içinde yani evinde ordan burdan topladığı çimenle, çamurla, yaprakla yemek yapardı. İnce dallar çatal, bıçak, kaşık olurdu. Kapaklarda tabak.Çimentoyla, kiremit tozlarıyla karışık bir harç yapardık. Yaprakların içine dökerdik sonra. Dolmaydı işte bu. Bir türlü kapatamadığımız sarma!

Bazen tam oyunun en heyecanlı yerinde annemiz bağırırdı camdan : Koş bize iki tane ekme al, sofraya hazır hadi eve, baban geldi seni öldürücek çabuk ol! ... Bunlardı çocukluğumuzun aksiyonları. O ortamı bırakıpta gidemezdik bir türlü eve. Hava kararırdı, biz hala sokaktaydık. Saklambaç oynardık. Herkes köşe bucak saklanırdı. Ne de zor gelirdi onları bulmak!

Kız- erkek karışık dokuz taş oynardık. Ayıplardı millet. Heleki anneler yok mu!Koca karılar.Bütün dedikodulara ortak olurduk. Çocuktuk. Ama yinede açmazdık ağzımızı.Ayıp olurdu.Birde nasıl utangaçtık.Arkadaşların yanında fırlama,ama büyüklerin yanında da bizden edeplisi yok. Ne günlerdi be!

Bayram yaklaşıncı kıpır kıpır olurdu yüreğimiz.Alışverişe giderdik ailece. Her istediğimiz alınırdı. Bayram gününe kadar saklanırdı şekerler. Bir şekilde bulup aşırırdık.O zamanlar aşırmanın tadıda ayrı bir güzel oluyordu.Arife günü baklavalar yapılır, içecekler hazırlanırdı.Zaten o arife günü akşamı varya!O akşam ev bambaşka kokardı.Neşe kokardı sanki!Heyecandan uyuyamazdık.Sabaha zor kalkardık.Bayram sabahı gelince hazırlanır, erkeklerin namazdan gelmesini beklerdik.Onlar gelince sırayla bayramlaşır, harçlığını alırız.Sonrada yeniden bütün sokak dışarı! Güzeldi geçmişimiz.Çocukluğumuz güzeldi.Şimdi çocukluk yok. İletişim çağı var.Dışarı baktığım zaman sokakta maç oynayan çocukları görmem gerekirken; ellerinde telefon, kulaklarında kulaklık, birbirleriyle alakası olmayan bir nesil görüyorum. Nereye gidiyor bu nesil?

Ben doksanların çocuğu değilim.2009 a kadar doksanlardaydık yaşitlarımızla.Artık kimse doksanların çocuğu değil. Hepsi teknoloji mağduru yeni çağın çocuğu!

NUR YALAP

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/808591/doksanlarda-kaldi.html>

KİLİT

Bir son olsun istiyorum
Böyle beni derinden seven
O güveni gönlüme
Gözleriyle kilitleyen
Ne bileyim işte
Sözleriyle sevdiren
Yokluğuyla öldüren
Bir son

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/810645/kilit.html>

YİNE ÖLMEDİM

Vazgeçmek..

Harflerinde bir büyü gibi bütünlenen vazgeçmek..

Adında bile ölüm var. Her harfinde tane tane yaklaşan ölüm. Hiç olmadığın kadar imkansızsın.

Seni duyunca ürperiyorum.Tüylerim diken diken oluyor.

Sen:

Aklımın belkide en derinlerinde lanetlendin. Yoksun. Olman imkansız. Benim seni düşünme ihtimalim imkansız.

Çünkü vazgeçmem. Ben. Ben sevdiğim adamı bırakmam. Yıllarda geçse en derinlerde yaşadığının farkında olurum.O yaşamın nefes alıp verşi saniye saniye işler yüreğime.

Seviyorum. Ne yazık ki içimde hiç pes etmeyecek kadar aşk var.

' Sevdiğim adam uğruna ne vazgeçebiliyorum ne de pes edebiliyorum..'

Günden güne anılarım eriyor.Küçücük hafızam yer tutmuyor onlara.Unutuyorum.

Belki bir gün. Belki....

Hayır hayır! Bunu hiç düşünmedim bile.Vazgeçmedim. Pes etmedim.Yıllardır yıkılmayan ben, onun gidişiyle ölmedim.

Bu Son ..

Yok olmak adına bu son.Bugünüm, yarınım , tüm geçmişim. Ölünce geçmişim bile yaşamayacak. İnsanlar benliğini kaybettiği gibi geçmişteki benide kaybedecek.

Neyseki şiirlerim var.

Her satırında acıdan bahseden , sonsuz canlı şiirlerim.

Onlar yaşatacaklar akıllarda kalan beni.

Ben yaşayacağım!

Varlığım kadar yokluğum, yokluğum kadar varlığım saklı şiirlerimde. Ama defterim bambaşka. Kimi zaman vücudumu baştan aşağı çizecek yazılarım, kimi zamanda yüreğimi yaşatacak acılarım saklı. Defterimde belkide yeniden yaşattım kendimi.Yeniden edebiyatçı ruhumu geri döndürdüm bana.

Hani demiştim ya: Kalemim tükendi artık diye.

Tükendi. Ben hala yazabiliyorum. O pes etti ben hala devam ediyorum. Bir şiirimde de demiştim:

' Ben ölsem şiirlerim beni öldürmez ' diye.

Hayatımın her saniyesi aynı geçiyor.Bugünün dünden tek bir farkı var. Acım daha derin. Daha bayat ve daha derin.Nefes almamı güçleştiriyorlar.Dün pes ettim.Denediğim intiharı bir daha denedim.

Yine ölmedim!

İyiki mi desem keşkemi desem bilemedim.Ama ben yine ölmedim.

Acılarımla her gün ölen ben dün de bugünde toprakla bütünleşemedim.

Belkide inadına yaşa diyordur bana hayat. Ben hiç farkında olmadan : YAŞA!

Yaşayamıyorum. Dayanamıyorum.Küçücük bedenimdeki kocaman yüreğim bile dayanamıyor.Daha ne diyim!

17 yaşındayım.Kimi zaman yalanlarla boğuştum. Kimi zaman o yalanların içine dahil oldum.Çok sarsıldım.Gencecik bedenim 7 yaşımdayken çürümeye başlamıştı.Ben bu yıl ruhumla sarsıldım.17 sinden 77 sine dönen küçük bir genç kız oldum bir anda.

Sevdiğim uzaktayken yazmakta bile güçlük çekiyorum.

Yüreğim yetmiyor yazmama.

Sabrediyorum ama sabırda bir yere kadar.

Bu demek oluyorki sonsuza kadar sabredeceğim.

Hep ağlamaklı gözlerim.Suratımda hep acı yatıyor, gözlerimden hep acı akıyor.

Ben Dayanamıyorum.

Hoşçakal yalnızlığım .....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/812342/yine-olmedim.html>

ENSEDE ÖLÜM

Sabırım:

Tükendi denecek kadar tükendi.

Yalnızlığım:

Bu gece belkide son mertebesine erişti.

Bu gece ben birini daha kaybettim.Yine çıktı canımdan canım.İçimde her dakika hasretiyle yandıgım canım, bir daha ona hiç kavuşmamak üzere çıktı.Terketti beni.Ben terkedildim.Suç onun muydu peki?

Değildi.

Bütün suç bendeydi.Çünkü ben; defalarca yıkılmama rağmen yeniden birine güvenmeyi denedim.Kendimi bile bile ölüme ittim.Yüreğimde taşıdığım bir ceset; içerisinde geçmemişin yarası, geçmişin izleri.

Bunlarla bedenimi toprağa sürükledim.

Ruhum zaten yüreğimin içerisinde zindandayken, bedenimi yok etmeyi denedim.Ve ne kadar denediysemde başarılı olamadım.

Cesaret edemedim.

Her an ensemde hissettiğim ölüm için, ölemedim.Bilmiyorum artık canımın acısından mı korktum yoksa sonrasından mı, bilmiyorum.

Sadece hayal ediyorum.İçinde huzur bulacağım bir yuvayı , varlığıyla nefes alacağım bir insanlığı hayal ediyorum.Hayalime bile sınır getiriyorum.Onlarda özgür değil.Öylesine alışmış ki yüreğim acılara, hayallerime kadar sınırdayım.

Bir an önce yok olmak, ecelimle boğuşmak istiyorum.Kaderimi kendi ellerimle gömmeden, kaderimin beni gömmesini.Olmuyor.

Zamana bırakıyorum.

Onun herşeyi değiştireceğine inanmadan, yüreğimde bir cesetle sonumu bekliyorum ...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/812912/ensedede-olum.html>

YOKLUĞUN KADAR ACIMASIN CANIM

Hayaller sürekli kaçıp giderler. Peşlerinden koştukçada sürüklerler bizi. Ne var ki yıkılmak ona göre fazlasıyla basit. Yazmak için zaman gerek. O zamandada milyonlarca yeni düşünce. Aklıma her gün gelen o düşünceler kalemin başına geçince yok oluyor sanki. Nereye uçuyorla bilmiyorum ama yüreğimin derinliklerinde oldukları kesin. Onların bağımlısı olmuş gibiyim. Düşünmeden duramıyorum. Ve bazen onlarla öyle boşluğa dalıyorum ki nefes alıp almadığının bile farkında olamıyorum.

Uzun zamandır yazmıyorum. Yazmaya anlam yükleyemiyorum. Sessizliğimin arkası doluyken bir türlü konuşturamıyorum kalemimi defterime karşı.

Bazen ağlıyorum. Gözlerimden yaş bile akmiyor. Ağlıyorum. Gözyaşlarımda yokluğuma ağlıyor belki, farketmiyorum. Nerede ruhum?

Sahi nerede benim hayallerim?

Herşeyim aslında burda da , bir ruhum göç etmiş gibi.

Halime acıyorum..

Zaman zaman mutlu olduğumu zannediyorum da onsuz olmuyormuş. Seziyorum akşamında. Onsuz İstanbul çekilmiyormuş..

Akşamında seziyorum onsuzluğu.

Yapamıyorum.

Hani insanın sevdiği yanında olmayınca nefes alamaz ya . Öylesine kenetleniyorum.

Kelimeler düğümleniyor yüreğime.

Ağlamak bile ağlayamıyor benim için..

Çünkü;

Doğuştan hasret çekmeye mahkum edilmiş gibiyim.

Boğazıma değil. En derinime düğümleniyor kelimelerim. Orada bir kıyamet kopuyor sanki. Sessizliğim içinde çığlıklar atıyor. Kendi içinde. Ben bile duymuyorum. Gözyaşlarım bile duymuyor.

Bağırarak istiyorum.

Olmuyor..

Yaşadıklarımın ders çıkarmam gururlandırıyor bir bakıma beni. Hayata acıyarak gülümsüyorum.

Bir " HOŞÇAKAL" a sığırdın sen beni sevdiğim. Gözlerine bakmaya cesaretim yokken küçücük bir "HOŞÇAKAL" a ..

Gidişinin ardından hiçbir şarkının ruhuma tesellisi olmadı.

Özlemin günden güne derinime işleyen bir cevher gibi. O kadar değerlisin yani. Farkında olmadan, bende çok değerlisin. Gözlerini özlediğim.

Hiç anlamadan nede çok sevmişim seni. Ne de çok girmişsin yüreğime. Beni hasretinle gömdün ya İstanbul'a. Erkende dönsen, geçte dönsen değişen hiç birşey olmayacak gibi. Yakınımdayken bile özleyeceğim seni. Yeter ki sende kandırıp gitme beni. Yanımdasın işte. Uzaktasın bana. Gözlerine hiç bakamayacak kadar uzak.

Seviyorum seni. Hani ölü olsam dirilip yeniden yeniden seveceğim yüreğini. Yenide aşık olacağım sana. Ölüyüm aslında. Demiştin ya ; gömdün beni İstanbul'a. Ruhumu gömdün. Milyonlarca kez diriltip gözyaşlarımla, içimdeki çığlıklarla yeniden gömdün.

Acı bana ve dön!

Özledim seni. Sonsuzca özledim. Bedenimin yanında olsada bedenini şöyle sıkıca bi sarılsam! Hiç bırakmasan beni. Gönlümde olduğu gibi hiiç bırakmasan bedenimi?

Yüreğini sevdiğim dön hadi.

Kırma duygularımı. Özellikle de hüzünlerimi. Dön hadi. Yeteri kadar yalnızım İstanbulda. Gel,

Ama;

Yokluğun kadar acıtma canımı ...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/814907/yoklugun-kadar-acimasin-canim.html>

ASLA

Ağlamak..
Sessizce haykırmaktır en derinden
Sađır olur gözlerde;
Duyamaz yüreğinden
Ne hisseder hissinden
Ne farkederek sevincinden..

Haykırmak..
Çığlıklarla boğuşmaktır sinsice
Anlamaz karaktersizler,
Umursamazlar kendince
Yok olur hayalleri de ;
Gerçeđin siyahını görünce..

Hayaller..
Mavidir her yerde,
Kaybolur acılar gelince
Fakat bir şey çıkar ki;
Yaşatır yeniden düşlerde..

Umutlar..
Güneşin doğuşudur zamanda
Pes etmez yitinceye kadar asla.
Ruha nefes verir direnciyle,
Tükenmez maviler, sonsuza dek umutla ..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/822602/asla.html>

DUR!

Dur!
Duygularının ağırlığınca sar kalemini de
Dur!
Kelimelerin tükenmesin yokluk zamanı
Yüreğinin alfabesi dökülsün elinden
Her hecede tane tane umut sezilsin
Sen, kaleminle sonsuzca öndesin
Sona yaklaştığın zamanda
Dur!
Yılların harcattığı bedenini
Yok etmeye yakinken
Dur!
Süzülürken yaşlar teninden
Defterinde hissettir de
Dur!
Bu yolda vazgeçmemek edasıyla yürü!
Sen kalemini kaybetmeyen ruhsun!
Olurda bir gün bırakayım dersin
İcraata geçmeden,
Ölürcesine dur!
Nefes sayın bittiğinde,
Sonsuzluğa gömüldüğünde
Tek hatıra eserinle
Derin yaralar bırakta
Dur!
Güneş doğmadan daha
Kucak kucağa yanlızlığınla
Farkettirmeden kendini
Sen değilmişsin gibi dur!
Dimdik ol acılarla
Acılarının ayazıyla
Gün doğumuna şahit isen
Karanlığa büründe
Dur!
Eğilmesin bileğin
Düşmesin düşlerin
Gözlerini kapattığında
Sarılsın kaderine ecelin
Sen, ecelini
Sonsuzluğuyla bekleyensin
Pes edeceksen eğer
Geri çekileceksin!

Adımların ruhunda
Ruhunun sonsuzluğunda
Yürürken yavaş yavaş
Toprağa basarsan
Dur!

Sen yenilmeyen,
Varlığıyla güçlenen
Yokluğunda özlenen
Vazgeçilmez bir ruhsun!

Senin kalemin sonsuz
Yaralar bırakacak daima
Mutluluk solundaysa
Hüznü anımsamamak üzere

Dur!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/823476/dur.html>

TELLERİN SAVAŞI

Sensizliğin notasını arıyorum
Tellerle savaşıyor elim
Yokluğunun hasretini,
Sesimle titretiyorum,
Özlüyorum..
İçimde her saniye özleminle yaşıyorum,
Oda bir umut,
Yolunu gözlüyorum..
Yeşilliğin içinde kayboldu sesim
Sensizlikte canlanan ölü sesim.
Duruyorum bir ara;
Gökyüzüne karşı,
Kimse yok.
Börtü böceklerle, yokluğunu dinliyorum.
Kulaklarım yalnızlığımdan başkasını duymuyor artık.
Boşluklarla savaşıyorum.
Sensizliğin notasını arıyorum...
Hiçbir ses tarif edemiyor yokluğunu,
Hiçbir ses acıtmıyor yokluğun kadar,
Hiçbir ses sen kadar güzel kokmuyor.
Yalnızlığında bana;
Doğa eşlik ediyor.
Savruluyor saçlarım,
Bir ara güneşe deđiyor,
Senin ısıttığın kadar ısıtmıyor içimi
Sensizlikte belkide oda sitem ediyor,
Bulutların arkasına karışıyor gizlice,
Gizlice beni teselli ediyor..
Yine tellerime deđiyor ellerim
Sensizlikte doğayla bütün oldu benim.
Hangi ağaca baksam,
Olmayışının acısını görüyorum.
Her ağaca insanmış edasıyla sarılıyorum.
Sensizlikte kimsem yok.
Ağaçları dost biliyorum.
Yaşlanıyorum bir başka gün, ötekine
Günlerim ormanlara dert yakınmakla geçiyor,
İnsandan öte;
Orman tanıyor bendeki seni,
Olmayan seni..
Kavuşuyor ellerim gitarımda,
Yeşilliğin gölgesi varlığın kadar serinletiyor.
Nefes alıyorum.
Bağıra bağıra,
Kimse duymadan,
Haykıra haykıra,
Seni söylüyorum.
Sen, bütün şarkılarımda varsın,
Seni çalıyorum.
Yine, belkide bulurum umuduyla;
Sensizliğin notasını arıyorum,
Bulamıyorum..
Özleminle doğaya mahkum edilen ben,
Doğadan hiçbir sesi yokluğuna uyduramıyorum...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/825525/tellerin-savasi.html>

•••

Bir an önce geç ömür
Toprağın altına getir bedenimi
Geç ki bırakayım yeryüzüne
İçimdeki cesedimi. ....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/957307/.html>

GARİ GURU

Fuzuli ister miydi her yanı ıstırap içinde
İstıraplar onu büsbütün benimsedi
Sonra vazgeçemedi Fuzuli derbeder halinden
İstıraplar onun büsbütün içinde

.
. .
. .
. .
. .
. .

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/977922/gari-guru.html>

DÜŞSÜZ SOKAKLAR

Nefes almak için mi yaşamalı sadece
Aşık olmak için mi bakmalı kadına
Sevişmek için mi kavuşmalı tenler
Ayrılık için midir tüm gidişler

Ağlamaya mı harcamalı sadece gözyaşlarını
Gözler mutluluğu akıtamaz mı
Acıyı yazmak için mi sarılır kalem kağıda
Acısız satırın okuyucusu olmaz mı

Duygusuzluk hayvanlara mı mahsus kılındı
İnsanın duygusuzluğu kaçmıyor mu daha ağır
Gülümsemek değil miydi çocukluğun hakkı
Bu huzuru çalmak olmadı mı kahr

Siyah beyaza kavuşamıyorsa hiç
Uyumsuzluğundan midir sanki
Kıyar mı siyah? Beyazın bir gram leke almasına
Namusunu beyazdan öte siyah bildi

Fuzuli ister miydi her yanı ıstırap içinde
İstıraplar onu büsbütün benimsedi
Sonra vazgeçemedi Fuzuli derbeder halinden
İstıraplar onun büsbütün içinde

Timsah bilmiyordu sahte görünümünü
İnsan yanılttı onu, sen sahtesin dedi
Aldandı oda kaybetti asıl kimliğini
Adadı şimdi bunalıma koskoca ömrünü

Yaprak buluşmalı mı her sonda toprakla
Uzun yıllar hasret çekmeye mahkum olsa ne olur
Yeniden doğup doğup acıyı bu kadar unutmasa
Mutlaka bir sonda toprağa eş olur

İnsan acımasız olmasa ya bu kadar
Faniliğine kıyacak illa sonsuzda
Onca candan vazgeçse belki
Yaradan kendi vazgeçirdiğini bağışlar!....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/978884/dussuz-sokaklar.html>

BENİ BENDEN ÇALDILAR

Bir garip genç idim
Gençliğimi bildiler de vurdular
Vurdular en zayıfından yüreğimi
Geleceğimi çaldılar

Bir ruhsuz ruh idim
Ruhumu mezara koydular
Cesedimin en güzel halini
Varlığımdan çaldılar

Bu hayat benim idi
Bilmediler de aldılar
Mahkumiyetim masumiyetten idi
Masumiyetimi çaldılar

Çaldılar ömürden
Çaldılar benden her zerremi
Bir hayal yığını idim
Kaldı yığından basit bir ruh cesedi.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1030223/beni-benden-caldilar.html>

HAYALE YAZAR ÖMÜR

Hüznü bırak mutlu şeyler yaz
Yaz ki uçsun gönül!
Ne lüzumu var ağırlaşmışlıkların
Anımsa ki hafiflesin gönül!

Ecele kavuşmaz dertler
Ebed olmamalı hüzn!
Azıcık kanat çırpacaksın ki;
Gökyüzünü görsün yüzün!

...

Hayal;
Hedefinden doğsun.
Doğsun ki;
Bir ömür hayalde sonsuz bulsun.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1060986/hayale-yazar-omur.html>

HISSİZ ÖMÜR

Nedir yaşamak?
Koca bir ömrün her saniyesinde nefes almak mı?
Koca bir ömrün her saniyesinde ölmek mi?
Koca bir ömre her saniye gömülmek mi?
Koca ömürde her saniye süzölmek mi?
Ne idi yaşamak?
Nefes alınmayan koca ömürde
Yaşarken ölmek mi ömürde?
Gömölmek mi bedensiz koca ömre?
Süzölmek mi koca ömrü süzdüğü gibi?
Aaah ne koca ömür bitmek tükenmek bilmeyen!
Var yahut yok;
Baktığım kadar ömür,
Gördüğüm kadar ömür,
Hissettiğim kadar ömür,
Artık hissetmesemde olur.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1065603/hissiz-omur.html>

VAKİT GEÇMİŞSE YARIYI

Vakit geçmişse yarıyı
Ve teninden ruhun ayrılmışsa çoktan
Yüzündeki ıslaklık
Dinmiyorsa gün ağarana kadar
Ağaran kalbin olmuştur
Kar değil şakaklarına
Sa diplerine kadar yağmış;
Ve sa diplerine, kirpik uçlarına kadar yorulmuşsundur
Kırgınlık;
Yalnızca yüreğine değil
Avuç içlerine kadar oturmuştur
Düşüncelerin mahkum olmuşlar ise tavana
Yahut; duvara
Hangi dünyada ölü olduğunu unutmuşsundur
Unutmuşsundur...
Ve;
Vakit geçmişse yarıyı
Teninden bıkmışsa beynin
Kendin kendinden geçmiş isen
İsrafil'in suruna denk gelmişsindir
Ve;
Vakit geçmişse yarıyı
Sen toprağı çoktan hak etmişsindir....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1075100/vakit-gecmisse-yariyi.html>

ÖLÜMDEN ÖLMEK

Uçtur insan;
Uçtadır her zaman.
Ölmek ile yaşamak,
Kaçmak ile kalmak arasında.
Ki
Yaşamak nedir bilinmez zaten
Ölümden hiç bir farkı yok iken.
Ölmek yokluğa karıştırırda ,
Yaşarken ölmek savaştır.
Bilinmezlere cevap
Ya da bilinene sevgidir savaş
Hangi sevgi tanrıdan üstün ise
O zaman insan olur , insan olamayan.
Zaten tanrı kimdir bilinmez.
Bırak sevgine teslim olsun bilinen.
Hakiki güç sevgideyse şayet ;
Kurtul yüreğinde ki geçmiş yaradan ..
İnsan , insandır mutlak
Üstün varsa kalbi güzel olandır
Bir güzellik yap ki yüreğine;
Yüreği olmayanı bir güzel utandır.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1088723/olumden-olmek.html>

PAHALI PARFÜMLERE SİĞİNMIŞ GÜNAHLAR

Günah kokan insanlar görüyorum
Bu yollarda
Alkolü, sigarası, kumarı olan insanlar değil bunlar
Karakteri orospu olmuş olanlar
Bir orospunun
Mesleğine saygım vardır her zaman
Pezevengin altına yatar
Dünyada bir çocuk tacizden kurtulur
Namussuzun altına yatar
Bir genç kızın hayalleri gerçek olur
Baba evinden telli duvaklı çıkar
Orospular
Çok işi başarırlar şu dünyada
O hayata ne için
Kim için gittikleri
Belki de içler acısıdır...

Neyse...
Ben bu yollarda
Para kafalı insanlar görüyorum
Solucanın güzelliğinden
Sineğin neşesinden mahrum insanlar
Ve bu döngüye
Asla ait olmayan insanlar...

Masumiyetini kaybetmiş milyonlarca kirli surat
Milyonlarca ter kokusu
Pahalı parfümlere sığınmış günahların ter kokusu
Görüyorum...

Ve insanlara kör,
Doğaya gözünü yeni açmış kelebek olmak istiyorum...

Bir kuş
Bir şempanze
Bir mirket
Ya da
Adı günahlarla bütünleşmiş bir yılan olmak istiyorum...

Sizin dünyanızı asla,
Ve
Sizin pahalı günahlarınızı asla
İstemiyorum...

Nur Yalap

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1136348/pahali-parfumlere-siginmis-gunahlar.html>

GÖKYÜZÜ KUŞAĞI

Sizi sığ koylarda bırakacak insanlar
Ucu bucađı görünmeyecek geleceđinizin
Sonu görünecek yalnızca
İnsanlar;
Sizi sonunuzla başbaşa bırakacaklar
....

Gökyüzüne bakınca buluttan başka bir şey görmeyecek onlar
Acısı nefesi olanlar maviyi hissederken
Acıdan bî-haberler maviyi bilmeyecek...

Maviyi;
Umut edenler bilirdi ancak..
Şimdi onu yitirdiysek,
Haydi çıkalım gökyüzü kuşağını keşfetmeye....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1198459/gokyuzu-kusagi.html>

EFİ'NİN DOĞUŐU

Diri diri gömüldü hayallerim
İzini kıyıya vurduğum düş gemilerim...
Bu çırpınıőlar çırpınanlar içindi;
Gökyüzünde sürgün yolunu hayallerimin cesedi çizdi...
Bilmezdim yok oluşların verdiği acıyı,
Düş gemilerinde bırakılan mektupları..
Yazar oldum o mektuplarda ve kilometrelerce çizer;
Bu ufka sığmayan uçuşlarım çırpınanlara gider...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1291503/efi-nin-dogusu.html>

KİN KALABALIĞI

Susarak kaybetti korkaklar,
Biriken acıları konuşma cesaretiyle kavuşunca;
İntikam denen kin kalabalığı üredi...
Dört bir yanını sardı kalabalık korkağın...
Güçsüz gösterdiği gözyaşlarını gizlemeye başladı...
Oysa içine içine ağlıyordu gözyaşı...
Gücün ardı öfkeyle doluydu hep,
Kalbi kararan herkes güçlüydü...
Ufacıkken analığı öğrenmiş analar,
Atölyelerin neminde kavrulmuş alınlar,
Güçlü değildi asla kalbi kararanlar kadar...
Belki sokaklarda büyüdü ağlayanlar,
Belki yuvasına ekmek götüremiyordu kafasına sıkın babalar...
Belki;
Merhametine sığınmıştı gözlerinden sel akanın günahları...
Çizgisi olanın dostu yoktu,
Dostu olanın çizgisi...
Yalnızca bir hata kötü yapmıyordu tamamen,
Ya da bir iyilik Pollyanna...
İnsan olmanın cefasıdır belki irade...
Şayet güç; irade ise...
Heybeme doldurur iradesizliği;
Ağlamayı, kin tutmamayı, merhametimi, emeğimin ekmeğini alır;
Cesarettime ruhumu sunarım...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1297671/kin-kalabaligi.html>

NÜ ANILAR

İsli sokaklar
Nü anılar
Kafamda koşturur güliverli insancıklar
Ayda ormanlık
Çamlarda rüzgâr
Feri sönük, esnemiş, kambur rüyâlar
Gecede güneş
Gölgede nilüfer
Şah damarına uzak kalmış şahbaz peygamber
Anadan üryân
Anaya hayrân
Anam "kutsal toprak"
Mâzim şeytan kadar ak.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1326221/nu-anilar.html>